

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoP/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118205172
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8118205172.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v právnej veci navrhovateľky: S. M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX K., právne zastúpenej: PALŠA a PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o., so sídlom Masarykova 13, 080 01 Prešov, IČO: 36 492 086, proti odporcovi: I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, XXX XX U. J. I., právne zastúpenému: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA VALO & PARTNERS s.r.o., so sídlom Konštantínova 3, 080 01 Prešov, IČO: 36 868 434, v konaní o určenie otcovstva s prísl. k mal. M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u navrhovateľky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 30Pc/33/2018-189 zo dňa 10.02.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch I., II. a V.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. V konaní o určenie otcovstva a úprave práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu sa navrhovateľka podaným návrhom domáhala určenia otcovstva, zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti, povinnosti zo strany osoby, ktorú v návrhu označila za otca maloletej, prispievať na výživu maloletej mesačne sumou 150 eur od 13.01.2014, splatnou vždy do 10. dňa v mesiaci vopred, povinnosti zaplatiť do rúk matky (navrhovateľky) zmeškané výživné do troch dní od právoplatnosti rozsudku, povinnosti nahradiť navrhovateľke trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 30Pc/33/2018-55 zo dňa 12.03.2020 rozhodol takto :

„Určuje, že I. H., nar. XX.XX.XXXX je otcom M. S., nar. XX.XX.XXXX, pochádzajúcej z matky M. S., rod. K., nar. XX.XX.XXXX.

Zveruje mal. M. S., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

Otec je povinný prispievať na výživu mal. M. S., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 110,00 eur mesačne, počnúc dňom 09.05.2015 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, opakovane do budúca.

Dlžné výživné za obdobie od 09.05.2015 do 31.05.2019 vo výške 5 280,00 eur je otec oprávnený splácať v splátkach po 50,00 eur mesačne, spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti návrh matky zamietá.

V prevyšujúcej časti návrh otca zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudkom č. k. 9CoP/1/2020-163 zo dňa 28.05.2020 rozhodol takto:

„Potvrďuje rozsudok, okrem výroku o dlžnom výživnom, tej časti výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej M. S., nar. XX.X.XXXX sumou vo výške 110 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky za obdobie od 9.5.2015 do 8.5.2018 a výroku o nároku na náhradu trov konania.

Zrušuje rozsudok vo výroku o dlžnom výživnom, výroku o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej sumou 110 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky za obdobie od 9.5.2015 do 8.5.2018 a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie“.

4. Odvolací súd nemal za preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, a preto mal za to, že záver súdu prvej inštancie z dôkazov nevyplýva, javí sa ako predčasný a odvolací argument otca v tomto smere ako relevantný. Z týchto dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu ako je uvedený vyššie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

5. Okresný súd Prešov, ako súd prvej inštancie, napadnutým rozsudkom rozhodol:

„ I. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej M. S., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 110 EUR mesačne za obdobie od 09.05.2015 do 08.05.2018 vždy do 15-ho dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

II. Dlžné výživné za obdobie od 09.05.2015 do 08.05.2018 vo výške 4.070 EUR je otec oprávnený splácať v splátkach po 50 EUR mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietla.

IV. V prevyšujúcej časti návrh otca zamietla.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

6. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania vyhovel návrhu navrhovateľky a určil povinnosť otca prispievať na výživu maloletej dcéry M. S. počnúc dňom 09.05.2015, teda tri roky spätne pred podaním návrhu, do 08.05.2018 sumou vo výške 110,- eur mesačne a v prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. Argumenty navrhovateľky uznal za presvedčivé a dostatočné V návrhu matky maloletej na priznanie spätného výživného nevidel snahu o zneužívanie tohto inštitútu. Mal za preukázané, že matka hneď po narodení dieťaťa nemala dôvod žiadať výživné od otca maloletej, pretože v tom čase z jeho správania vyplynulo, že svoje otcovstvo uznáva. Následne psychický stav matky, zdravotné problémy dieťaťa, riešenie manželských problémov, rozvodové konania a s tým spojené aj konanie o zapretie otcovstva uznal ako dôvody, ktoré objektívne bránili navrhovateľke podať návrh na určenie otcovstva a s tým spojenú úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu skôr. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti vychádzal z potrieb maloletého dieťaťa, príjmových pomerov matky, ktorá sa o dieťa osobne stará, ako aj príjmových a majetkových pomerov povinného otca. Vychádzajúc z potrieb maloletej ako aj príjmových a majetkových pomerov otca maloletej mal za to, že suma výživného 110,- eur za obdobie od 09.05.2015 do 08.05.2018 je primeraná, pričom prihliadol k tomu, že otec sa o maloletú dcéru iným spôsobom ako platením výživného nestará, neprispieva ničím nad rámec výživného a o dcéru sa vôbec nezaujíma. Zároveň umožnil otcovi uhradiť dlžné výživné za obdobie od 09.05.2015 do 08.05.2018 vo výške 4.0710 eur v splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti návrh matky na určenie výživného vo výške 150 eur mesačne ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku.

III. Obsah odvolania otca

7. V zákonom stanovenej lehote podal dňa 23.03.2021 odvolanie otec voči výroku o výživnom a dlžnom výživnom. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh matky na dlžné výživné za obdobie od 09.05.2015 do 08.05.2018 zamietne. Namietal, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho námietkami, a to konkrétne, že pri narodení maloletej ako otec na rodnom liste bol uvedený manžel matky, t.j. S. S., nar. XX.XX.XXXX, čím sa uplatnila prvá domnienka určenia otcovstva. Podľa jeho názoru až do doby, kedy bolo právoplatne

rozhodnuté o zapretí otcovstva, výživné na maloletú mal platiť S. S.. V tomto prípade návrh na zapretie otcovstva bol podaný zo strany matky dňa 21.12.2016 a o tomto jej návrhu bolo rozhodnuté rozsudkom 11Pc/19/2016 zo dňa 17.01.2018. Tvrdil, že z výpovede navrhovateľky žiadnym spôsobom nevyplývajú objektívne dôvody, pre ktoré nemohla podať návrh na určenie výživného skôr, nepredložila žiadne dôkazy potvrdzujúce jej tvrdenia. Mal za to, že v tomto prípade súd prvej inštancie mal priznať navrhovateľke výživné na maloletú až odo dňa podania návrhu, t.j. od 09.05.2018, pretože navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa tak, aby súd mohol v tomto prípade aplikovať § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Zároveň namietal, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s potrebami maloletej v období od 09.05.2015 do 08.05.2018, t.j. aké mesačné náklady mala matka na starostlivosť o maloletú dcéru, aké príjmy a výdavky mali účastníci tohto konania v danom období.

IV. Vyjadrenie navrhovateľky k odvolaniu otca

8. Navrhovateľka k odvolaniu otca uviedla, že jeho odvolanie považuje za nedôvodné, argumentácia zvolená v odvolaní skutkovo a ani právne neobstojí, a aj preto nie je spôsobilá spochybniť zákonnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie doplnením dokazovania v rozsahu podľa pokynu odvolacieho súdu správne vec ustálil a nepochybne dostatočne presvedčivo odôvodnil dôvody, ktoré považoval v tomto konaní za také, na ktoré je potrebné aplikovať ustanovenia § 77 Zákona o rodine. Poukázala na to, že otec si riadne neplnil a ani aktuálne riadne neplní súdom uloženú vykonateľnú povinnosť, pričom uviedla, že má záujem predísť prípadnému začatíu exekučného konania, napríklad hoc i z prípadnej iniciatívy kolízneho opatrovníka. S poukazom na ust. § 53 Civilného sporového poriadku a vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, navrhla otca zaviazat' aj na náhradu trov celého konania, prípadne trov tohto odvolacieho konania.

V. Vyjadrenie otca k vyjadreniu navrhovateľky

9. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky uviedol, že nesúhlasí s jej vyjadrením a v celom rozsahu zotrváva na podanom odvolaní.

VI. Vyjadrenie navrhovateľky k vyjadreniu otca

10. Navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

VII. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), v spojení s ust. § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 03.06.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie otca dôvodným nebolo.

12. Prioritná odvolacou námietka otca bola, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že do doby, kedy bolo právoplatne rozhodnuté o zapretí otcovstva, výživné na maloletú mal platiť S. S. a navrhovateľke malo byť priznané výživné na maloletú až odo dňa podania návrhu, t.j. od 09.05.2018, pretože tá žiadnym spôsobom nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa tak, aby súd mohol v tomto prípade aplikovať § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Zároveň namietal, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s potrebami maloletej v období od 09.05.2015 do 08.05.2018.

13. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

15. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Ustanovenie § 77 ods. 1 vety tretej Zákona o rodine zdôrazňuje výnimočnosť priznania výživného pre maloleté dieťa spätne pred začatím konania a zamedziť tak možným špekuláciám a zneužívaniu tejto možnosti. Zmyslom tejto úpravy je, aby si oprávnené osoby uplatňovali svoje zákonné nároky včas a nepoužívali ich účelovo. Okrem toho výživné ako priebežná úhrada osobných potrieb vznikajúcich priebežne má svoje opodstatnenie v aktuálnom čase, kedy úhrada potrieb vzniká a nie za minulé obdobie. Takáto sprísňujúca úprava od oprávnenej osoby vyžaduje zodpovedný a včasný prístup k riešeniu tejto otázky, t.j. aby návrh na určenie výživného bol podaný bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Len pokiaľ z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné (s ich existenciou sa súd musí vysporiadať v odôvodnení rozsudku), kde účastníci žiadajú o určenie výživného s určitým časovým odstupom, môže súd výživné priznať aj spätne. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa posudzujú podľa konkrétnych okolností prípadu, pričom výnimočným dôvodom nie je napr. neznalosť možnosti uplatňovať si výživné, či zavádzanie povinnej osoby prisľubom o plnení výživného. Základným princípom pre uplatnenie si nároku na výživné je podať návrh včas. Len pokiaľ existujú relevantné dôvody, ktoré je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré návrh na výživné nebolo možné podať skôr, len v takomto prípade súd môže prihliadnuť aj na neskôr podaný návrh na určenie výživného, v ktorom sa žiada výživné spätne.

17. Priamo v normatívnom texte zákona v § 77 ods. 1 Zákona o rodine je teda zapracovaná podmienka existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre možnosť spätného priznania výživného na maloleté dieťa. Zákonodarcu túto podmienku zaviedol v snahe zamedzenia špekulácií a zneužívania možnosti priznávať výživné pre maloleté dieťa. Oprávnený rodič uplatňujúci výživné pre maloleté dieťa je preto povinný preukázať dôvody, ktoré mu bránili uplatniť zákonný nárok na určenie výživného pre maloleté dieťa skôr.

18. Oboznámením sa s obsahom spisu, ako aj napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie má odvolací súd za preukázané, že otec nehradil dobrovoľne výživné na maloletú od jej narodenia, aj napriek skutočnosti, že mal vedomosť o jej narodení. Následne síce žiadal určiť otcovstvo súdnou cestou, avšak z jeho správania bolo zrejmé, že otcovstvo k maloletej uznával, čo vyplýva aj z jeho návštevy navrhovateľky v nemocnici, úhrady časti nákladov spojených s pôrodom v sume 250 eur a následne ešte šesť týždňov trvajúci vzťah s navrhovateľkou, ktorý bol z jeho strany ukončený z dôvodu jeho problémov v manželstve. Po ukončení vzťahu s navrhovateľkou sa otec prestal zaujímať o maloletú a bol toho názoru, že bývalý manžel navrhovateľky, ktorý bol ako otec uvedený na rodnom liste maloletej, mal povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletej.

19. Z výpovede navrhovateľky na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 10.02.2021 vyplýva, že v roku 2014 vyzvala sms správou otca maloletej na uhrádzanie výživného z dôvodu zdravotných problémov maloletej, ktorá absolvovala súkromné rehabilitácie, avšak otec na predmetnú výzvu žiadnym spôsobom nereagoval.

20. Zároveň z výpovede navrhovateľky na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 27.05.2019 vyplýva, že po pôrode bola v zlom psychickom stave, žila v manželstve s exmanželom, ktorý sa voči nej správal násilne a až následne potom, čo sa exmanžel odsťahoval zo spoločnej domácnosti, podala návrh na rozvod manželstva a návrh na zapretie otcovstva, kde kontaktovala aj otca maloletej, ktorý uviedol, že otcovstvo dobrovoľne neuzná, len súdnou cestou.

21. V zhode s názorom súdu prvej inštancie aj odvolací súd uznal argumenty navrhovateľky za presvedčivé a dostatočné. Ani odvolací súd v návrhu navrhovateľky na priznanie spätného výživného nevidel snahu o zneužívanie tohto inštitútu. Matka hneď po narodení dieťaťa nemala dôvod žiadať výživné od otca maloletej, pretože v tom čase z jeho správania vyplynulo, že svoje otcovstvo uznáva. Následne psychický stav navrhovateľky, zdravotné problémy dieťaťa, manželské problémy, násilie zo strany bývalého manžela, rozvodové konania a s tým spojené aj konanie o zapretie otcovstva sú dôvodmi, ktoré objektívne bránili navrhovateľke podať návrh na určenie otcovstva a s tým spojenú úpravu práv a povinností k maloletej skôr.

22. Samotná maloletá mala nárok na výživu od svojich oboch rodičov, a to aj pred určením otcovstva, hoci vzhľadom na okolnosti mal otec všetky potrebné vedomosti o svojej možnej vyživovacej povinnosti. Napokon, pokiaľ mal aj samotný otec pochybnosti o svojom otcovstve k maloletej, mal možnosť tieto pochybnosti sám z vlastnej iniciatívy prostredníctvom vedeckých metód odstrániť a nenechávať túto otázku len na vôli matky, keď bolo zrejmé, že tento stav je zjavne v rozpore so záujmom maloletej. Vyživovaciu povinnosť k maloletej preto do rozhodnutia súdu k maloletej výlučne (okrem jednorazového príspevku otca vo výške 250 eur na náklady spojené s pôrodom) znášala matka a starí rodičia zo strany matky, na ktorých nemožno vyživovaciu povinnosť za rodičov prenášať, keďže toto je povinnosťou rodičov a nie starých rodičov. Odvolací súd preto tiež v týchto okolnostiach vzhliadol dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by malo byť výživné určené aj späťne od 09.05.2015 - 08.05.2018.

23. Pokiaľ sa týka výšky spätného výživného, ktorá bola taktiež odvolaním napadnutá odvolací súd uvádza, že pri určovaní výživného za minulé obdobie súd zisťuje, aké boli konkrétne schopnosti, možnosti, zárobkové pomery povinného, potreby dieťaťa, prihliada na už poskytnuté plnenia, poskytovanie bývania, osobnej starostlivosti a hodnotí aj ďalšie zákonné kritériá.

24. Odvolací súd považuje výšku spätného výživného v sume 4.070,- eur, ktorá mu bola povolená splácať v mesačných splátkach po 50,- eur v zhode s názorom súdu prvej inštancie za primeranú. Otec maloletej sa odmieta akýmkoľvek spôsobom podieľať na starostlivosti a výchove maloletej s odôvodnením, že si chce udržať manželstvo, z ktorého má tri maloleté deti. Odvolaciemu súdu zároveň neunikla snaha otca maloletej preniesť svoju zodpovednosť za starostlivosť o maloletú na iné osoby (navrhovateľku a jej bývalého manžela). Odvolací súd poznamenáva, že manželské a mimomanželské deti majú rovnaké postavenie, preto nie je možné žiadnu z týchto skupín zvýhodňovať resp. znevýhodňovať pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti. Suma 110,- eur mesačne aj späťne je minimálna forma starostlivosti otca o maloletú s ohľadom na jeho možnosti a schopnosti. Zasielanie stanoveného výživného je jediná forma, ktorou ako sa otec maloletej vyjadril bude prispievať k starostlivosti o ňu, a preto takmer celé finančné zabezpečenie, výchova a starostlivosť o maloletú bola a bude na navrhovateľke. Odvolaciemu súdu neprináleží hodnotiť charakter a osobitne morálku otca, avšak s ohľadom na jeho vek a povolanie by mal prevziať zodpovednosť za svoje konanie a prispievať k starostlivosti aj o svoje štvrté dieťa, ktoré nenesie vinu za problémy v jeho manželstve ani rozpad jeho mimomanželského vzťahu a má právo na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch svojich rodičov.

25. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. o určení výživného, vo výroku II. o dlžnom výživnom a vo výroku V. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

26. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.